

RESIRKULERT MAKTKAMP

Marit Helen Akslen: ”Duell”, tekstil

Galleri FORMAT, Oslo

9.-28.april 2002

”Gutteklubben grei” – sett gjennom synålens øye – kunne vært tittelen på Marit Akslens utstilling. Men den heter ”Duell” og det innsnevrer vårt rom for tolkning. Marit Akslen har utstilt separat i Haugesund billedgalleri og vært en av NKs jubileumsutstillere i Rogaland Kunstnersenter i fjor med nesten samme utstilling som den hun viser i FORMAT. Hovedverkene og tematikken er den samme som før, mens noen arbeider er skiftet ut.

Metaforen er Marit Akslens uttrykksform, - det å si noe ved hjelp av noe annet, og slik fortelle en historie, eller kommentere noe. Historien hun forteller er gammel, - og den er aktuell. Det er historien om kjønnskamp, om makt, maktmisbruk, om identitet og om samhørighet, - om nettverkene i styrerommene og om ”gutteklubben Grei”. Marit Akslen forteller med fragmenter av klær, nærmere bestemt godt brukte skjortesnipper, krager og mansjetter. Det er ”readymades” hentet fra en maskulin verden, som så er bearbeidet; stoppet, strøket, stivet – rettet op av omsorgsfulle kvinnehender – og transformert til samfunnskritikk, og av og til et vårt og/eller humoristisk arbeide om dagliglivet. Tematikken er ikke oppsiktsvekkende på noen som helst måte . Faktisk er det slik at man ofte blir litt trett noen ganger, når kjønnskamp, kvinneliv og nostalgi igjen er tema i kvinnelige kunsthåndverkeres utstillinger. Men, *ikke her*. Her sies det gamle på en ny måte. Uttrykket og formen er så gjennomarbeidet og vakkert, at verket slår sterkt før man i det hele tatt begynner å lese metaforene. Ta hovedarbeidet ”Well Connected” mansjetter fra hundrevis av herreskjorter knyttet sammen i et stort kvadrat håndslag av hvite lenker. Hvitt, mot grå vegg, som porselensmoduler. Så går du tettere på, ser det er mansjetter, ser variasjonen i tekstur. Noen er slitt, noen er finere enn andre. Det er en historie bak hver knapp. Du leser omsorgen og sisyfos-arbeidet, og du setter den historien inn i dagens mediedebatt om fravær av kvinner styrerommene. Og slik kan jeg holde på, la fortellingene passere revy for det indre øyet. Og tenke at hvitt, slitt bomullstoff, kniplinger og nupereller har da vært brukt før. Har da fortalt andre historier om kvinner og deres liv. Forskjellen er mye humor. Og fremfor alt; form og uttrykket i de beste arbeidene er så sterke, så rene - at tolkningen føles overflødig. Da er kunsten løftet opp og ut av kunsthåndverkssfæren, og den får en gyldighet også utover de akk så lett lesbare metaforene.

Anne Schäffer